

A panaszos állítása szerint különösen a következő esetekben alkalmazták helytelenül a 31. cikket. Először is állítása szerint a TRIPS-egyezmény 31. cikkének b) pontja értelmében nem igazolható az eljárás. A panaszos állítása szerint a kérdéses intézkedések ténylegesen arra kötelezik a szabadalmast, hogy harmadik félnek akkor adjon engedélyt, ha a harmadik fél „ésszerű” feltételeket ajánl fel. A panaszos azt állítja, hogy ilyen alapvető követelményt nem lehet a 31. cikk b) pontjának feltételei alapján előírni, amely a panasz szerint kizárólag eljárási jellegű. A panaszos azt is állítja, hogy az intézkedések a TRIPS-egyezmény 31. cikke b) pontjában megfogalmazott „ésszerűségi” vizsgálat helytelen alkalmazásán alapulnak, mivel a kereskedelmi feltételek ésszerűségét kizárólag az engedély javasolt egyéni felhasználója szempontjából vizsgálják, figyelmen kívül hagyva, hogy a szabadalmas sikeres licenciamegállapodásokat kötött számos más gyártóval, akik ugyanazon a piacon tevékenykednek, mint az engedély javasolt felhasználója. A panaszos ezen kívül azt is állítja, hogy az intézkedésekhez vezető felajánlott feltételek ésszerűsége kifogásolható, mert anélkül állapították meg, hogy a feltételek az engedély javasolt felhasználója költség-szerkezetének tekintetében ésszerűtlenek voltak, hogy megvizsgálták volna, milyen más tényezőkre lehet visszavezetni, hogy a javasolt felhasználó nem tudott megállapodni a panaszossal.

Másodsorban a panaszos azt állítja, hogy kínai Tajpej megsértette a TRIPS-egyezmény 31. cikkének c) pontját azáltal, hogy nem határozta meg, az engedélyt milyen célra adják meg, illetve hogy nem korlátozta az e célból használt engedély hatályát és időtartamát. Harmadsorban a panaszos azt állítja, hogy a TRIPS-egyezmény 31. cikkének f) pontját helytelenül alkalmazták azáltal, hogy engedélyezték az érintett kényszerengedélyek exportra történő felhasználását, holott az engedélyek megadásakor már tisztában voltak azzal, hogy a Gigastorage az engedélyeket exportra történő gyártáshoz használná fel.

A rendelkezésre álló tényszerű információk, illetve a benyújtott bizonyítékok alapján a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy a panasz elegendő egyértelmű bizonyítékot tartalmaz a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti, kereskedelmet gátló akadályok létezéséről.

5. Állítólagos hátrányos kereskedelmi hatások

Az állítólagos kereskedelmet gátló akadályok, melyeket a panasz megnevez, láthatólag nem teszik lehetővé a panaszos számára, hogy részesedjen szabadalmi jogaiából a kompakt lemezek tekintetében, ezért úgy tekinthető, hogy hátrányos kereskedelmi hatást okoznak vagy okozhatnak.

A panasz bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedéseknek ténylegesen hátrányos kereskedelmi hatásuk van, valamint tartalmazza a panaszos veszteségeinek becsült értékét, amelyek a kérdéses intézkedések által megadott kényszerengedélyek következtében érték. A panaszban emellett azt is állítják, hogy fennáll a hátrányos kereskedelmi hatás veszélye, mivel kínai Tajpej más kompaktlemez-gyártóit mindez arra fogja ösztönözni, hogy kérjenek kényszerengedélyeket, sőt ez a hatás más WTO-tagországok gyártóira is továbbgyűrűzhet, hiszen a kompaktlemez piaca globális, a verseny pedig éles. A panaszos azt is állítja, hogy a kifogásolt intézkedések a panaszos szabadalmainak közösségi engedélyeseit is hátrányos kereskedelmi helyzetbe hozzák vagy hozhatják a velük versenyző kínai Tajpejből

származó kompakt lemezek kivételével szemben. Végezetül a panaszos azt állítja, hogy a kifogásolt intézkedések hátrányos kereskedelmi helyzetet teremthetnek valamennyi közösségi szabadalmas számára, akik jogdíjakat szednek be kínai tajpeji engedélyesektől, illetve olyan országokban működő engedélyesektől, amelyeket valószínűleg befolyásol a TRIPS-egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek ilyen értelmezése.

A Bizottság úgy véli, hogy a panasz elegendő egyértelmű bizonyítékot tartalmaz arra, hogy az intézkedések hátrányos kereskedelmi hatást gyakorolnak a panaszosra, valamint a Közösség egy gazdasági ágazatára vagy ágazataira a rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében.

6. Közösségi érdek

A közösségi gazdasági ágazat a becslések szerint évente közel 195 milliárd eurót fektet a kutatásba és fejlesztésbe, és e tevékenységekben 2 millió ember vesz részt. A szabadalom az ilyen befektetések megtérülésének egyik formája, következésképp rendkívül fontos a Közösség számára, hogy megvédje a szellemi tulajdonjogokat és biztosítsa, hogy a szellemi tulajdonjogokat védelmező nemzetközi megállapodásokat megfelelően alkalmazzák. Az ilyen megállapodások végrehajtása különösen akkor lényeges, ha fennáll a kockázata annak – amint a panaszos állította –, hogy a kérdéses intézkedés precedenst teremt más WTO-tagoknak.

A fentiek fényében a vizsgálati eljárás megindítása közösségi érdeknek tekintendő.

7. Az eljárás

A rendelet által felállított tanácsadó bizottsággal történő kellő konzultáció utáni döntést követően, miszerint elégséges bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálati eljárás megindítására a vonatkozó jogi és ténykérdések megvizsgálásának céljából, és mindez a Közösség érdekében áll, a Bizottság a rendelet 8. cikke értelmében vizsgálatot indított.

Az érdekelt felek jelentkezhetnek, és a panasz által felvetett, adott témákban nézeteiket alátámasztó bizonyítékokkal ellátva, írásban ismertethetik.

A Bizottság továbbá meghallgatja azon feleket, akik jelentkezésük során azt írásban kérelmezték, feltéve hogy elsődlegesen érintettek az eljárás kimenetelében.

Ez az értesítés a rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően közzétételre kerül.

8. Határidő

Az ügygel kapcsolatos bármilyen információt és meghallgatási kérelmet ezen értesítés megjelenését követően 30 napon belül írásban kell eljuttatni a Bizottsághoz a következő címmel:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 299 32 64